

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 12.675 van 5 januari 2018
in de zaak A. 223.960/XIV-37.583**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Julien Hardy
 kantoor houdend te 1400 Nijvel
 rue des Brasseurs 30
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Het cassatieberoep, ingesteld op 12 december 2017, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 194.889 van 13 november 2017 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 18 december 2017 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

De wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’ en de zorgvuldigheidsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur zijn niet van toepassing op jurisdictionele beslissingen zoals het bestreden arrest. Het enige middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

Met de aanvankelijk bestreden beslissing wordt vastgesteld dat de behandeling van verzoekers asielaanvraag aan Italië toekomt nu niet tijdig werd gereageerd op het terugnameverzoek van 26 oktober 2016. Ter terechtzitting voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft verzoeker een schending aangevoerd van artikel 29 van de Dublin III-verordening omdat de overdracht naar Italië niet is uitgevoerd binnen de termijn van zes maanden na het terugnameverzoek. Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat op 20 maart 2017 werd beslist om, met toepassing artikel 29.2 van de Dublin III-verordening, de termijn voor de overdracht te verlengen tot achttien maanden omdat verzoeker was ondergedoken en dat verzoeker op 13 april 2017 in illegaal verblijf werd aangetroffen in Frankrijk. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vermocht dan ook op wettige wijze, en zonder daarbij zijn annulatiebevoegdheid te overschrijden of het beginsel van de onpartijdigheid te schenden, de wettigheid van die verlenging na te gaan nu deze door verzoeker, minstens impliciet, werd betwist. Wat betreft de kennisgeving van de beslissing tot verlenging, wordt in het bestreden arrest terecht gesteld dat niet kan worden ingezien “hoe de verwerende partij dit ter kennis kon brengen aan de verzoekende partij in persoon indien zij de verwerende partij niet inlicht waar zij verblijft” en dat “uit deze bepaling, noch uit de zorgvuldigheidsplicht afgeleid [kan] worden dat de verwerende partij verplicht is de raadsman dit ter kennis te geven”. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verwijst daarbij nog naar de verklaring van verzoekers raadsman ter terechtzitting dat hij niet kan aantonen dat de verwerende partij op de hoogte kon zijn van waar verzoeker in maart 2017 verbleef. Uit het rechtsplegingsdossier blijkt bovendien niet dat verzoeker ten overstaan van de dienst Vreemdelingenzaken zijn woonplaats had gekozen bij zijn advocaat. Daargelaten het feit dat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht, maakt verzoeker te dezen op geen enkele wijze aannemelijk dat hij steeds in contact is gebleven met zijn raadsman of sociaal assistent, noch blijkt uit het rechtsplegingsdossier dat hij voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft betwist dat hij was ondergedoken of heeft verzocht om de zaak uit te stellen om hem de kans te geven het onderduiken te weerleggen, zodat de verwijzing naar het arrest nr. 182.277 van 15 februari 2017 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet dienstig is. Verzoeker maakt geen schending van het recht van verdediging noch van het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel aannemelijk. Het enige middel is in die mate kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op vijf januari tweeduizend achttien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams